

Het is, dames en heren, vanmiddag mij een eer en een genoeg om de predikant die afscheid neemt toe te spreken. U zult begrijpen: wij spreken elkaar vaker. Maar vandaag spreek ik als vertegenwoordiger van de Commissie tot de Zaken, het landelijke, dagelijkse bestuur van ons kerkgenootschap. Wanneer predikanten na vele jaren dienst letterlijk uitgediend zijn, richt deze Commissie tot de Zaken nog eenmaal het woord tot hen.

In het geval van Eric is dat een woord van grote dank, voor alles wat je in de afgelopen decennia voor het kerkgenootschap hebt gedaan. Wees gerust, dames en heren, ik streef nu geen volledigheid na. Waarschijnlijk weet zelfs Eric dat niet allemaal meer. Ik noem slechts de meest in het oog springende zaken.

Van predikantswerk in Oude Wetering, Dordrecht, Rotterdam, Waddinxveen, weer Oude Wetering, Zoetermeer en tenslotte Delft, tot het werk in de Historische Commissie die tegenwoordig Taakgroep voor het remonstrantse erfgoed heet. Als tweede secretaris van de Algemene Vergadering, als redactielid van het Remonstrants Weekblad. Laat ik hier vooral ook noemen het belangrijke werk voor de geschiedschrijving van ons kerkgenootschap, waarmee je al je in studententijd begonnen bent. Een scriptie over de vroegste remonstranten en hun contacten met de kerk van Rome. Later zou je je meer richten op de negentiende eeuw met haar grote leidsman Abraham des Amorie van der Hoeven, op wie je in 1988 promoveerde.

De verleiding is groot om nu verder te spreken over onze goede Bram des Amorie van der Hoeven of onze goede Peter de Génestet op wiens plek je predikant bent geweest. De taalvirtuoos – u weet, beste mensen, hoe taalvaardig Eric is. Over de preken van Bram, die, zoals Eric overtuigend laat zien in zijn proefschrift, altijd eindigde met een hemels perspectief. Ik zou nu, bij het verlaten van de kerk, die je slechts door een poort binnentreedt, kunnen spreken over een poort die wijd open staat. Jan J van den Berg zou de toepasselijke muziek kunnen spelen. De analogieën liggen voor het oprapen. Maar ik doe het niet. Ik houd het kort.

Er zijn maar weinig remonstranten in de geschiedenis waar je weinig van weet. Overigens geldt dit ook de huidige remonstranten. Meestal weet Eric deze zaken te combineren. Beter dan wie maar ook, weet hij hoe de familieverhoudingen en –banden liggen. Is het prosopografie, de beschrijving van de kenmerken van een bepaalde sociale groep of is het gewoon nieuwsgierigheid? Wie zal het zeggen? In huize Cossee leidde dit tot de uitspraak, toen hij weer in het blauwe boekje zat te bladeren: wat zit je weer te wroeten in het geslacht van iemand anders.

U begrijpt: ik moet het kort houden vanmiddag. Vele mooie anekdotes moet ik laten zitten. Ik stop door twee bijbelteksten te memoreren die op Eric van toepassing zijn. De eerste is uit de Prediker. Namelijk uit het negende hoofdstuk vers 10:

Al wat uw hand vindt om naar uw vermogen te doen, doe dat.

Eric heeft dat gedaan. Ongetwijfeld meer dan goed voor hem was, meer dan door zijn zonen en vrouw werd gewaardeerd. Maar hier zeg ik hem, namens de hele Remonstrantse Broederschap, daar dank voor.

Ik sluit mijn dankwoord af met te herinneren aan het woord uit de Eerste Petrusbrief, het tweede hoofdstuk, vers 17, dat centraal heeft gestaan in al die jaren dat Eric de Broederschap en haar gemeenten heeft mogen dienen. We zijn blij en dankbaar met wat hij gedaan heeft. Eric verpersoonlijkte dit woord.

Heb de Broederschap lief

Het ga je goed!

Toespraak gehouden door Tjaard Barnard namens de Commissie tot de Zaken van de Remonstrantse Broederschap bij het afscheid van Eric Cossee van zijn laatste standplaats als predikant, de Remonstrantse Gemeente Delft.